

ad § 24. Denne Bestemmelse, som allerede findes i Fdgn. 25de Juni 1810 § 7, fr. Plafat 26de Novbr. 1800 er det bedste Middel til at sikre Udstykningslovgivningens Overholdelse. Det følger af §§ 18 og 25, at det i Plafat 21de April 1848 § 2, fr. § 1, omhandlede Kort bør medfølge Skødet eller Adkomstdokumentet ved dets Tinglæsning. Da dette Lovudkast tillige omfatter Fæstegods, fortaas der ved „Adkomstdokument“ ogsaa Fæstebreve eller Lejekontrakter, hvorved Dele af et under et Fæstegods hørende Sted overdrages i Brug; men Bestemmelserne i Fdgn. 25de Juni 1810 § 12 samt Plafat 21de April 1848 § 1 om hvad der bliver at iagttage, naar Fæstegods overgaar til Ejendom eller udgaar fra samlet Gods, ville dog ej derved blive overflødige, fr. § 25. Ligeledes har man ikke trøet at burde ophæve Bestemmelserne i Plafat af 21de April 1847, som til Forebyggelse af Glusioner af Udstykningslovgivningen fastsætter, at ingen Overenskomst eller Retshandel, hvorved en Del af en Landejendom, under hvilken som helst Benævnelse eller Form, Livsfæste undtagen (hvorved selvfølgelig ikke er sigtet til Fæstegods, men til Dele af Selvejergaarde), overdrages til Brug for en længere Tid end 50 Aar, skal have Retzgyldighed, med mindre Udstykningslovgivningen i eet og alt er iagttaget, og at intet, en slig Overdragelse tilsigtende, Dokument derfor maa antages til Tinglæsning, førend det er godtgjort, at dette er efterkommet.

ad § 25.

Fr. Fdgn. 3dje Decbr. 1819 § 15. Denne Bestemmelse er ligeledes et vigtigt Middel til at sikre Udstykningslovgivningens Overholdelse, navnlig naar vedkommende Retzbetjent, imod Bestemmelsen i Fdgn. 25de Juni 1810 § 7 og dette Lovudkasts § 24, antager Parcelstøder til Tinglæsning, uden at Approbation paa Adskillelsen er erhvervet, hvilket oftere har været Tilfældet, især naar Parcelen af en eller anden Aarsag ved den nye Matrikulering har erholdt et særskilt Nummer og særskilt Hartkorn.

Det følger af denne Paragrafs Bestemmelser, at de nys anførte Regler i Fdgn. 25de Juni 1810 § 12 og Plafat 21de April 1848 § 1 skulle blive i Kraft.

ad §§ 26—28.

Med Overholdelsen af Udstykningslovgivningen har hidtil ikke været ført nogen speciel Kontrol; derimod skulle Sognepræsterne ifølge Fdgn. 6te Juni 1769 og Circulærer af 6te Novbr. 1792 samt 12te Marts 1803, aarligen indsende Attester om, hvor vidt Bøndergaarde ere blevne nedlagte eller henligge øde m. v., til Amtmanden, som, naar nogen Forsælse fandtes begaaet, straks skulde lade Vedkommende tiltale, hvorhos det blev paalagt Amtmændene, een Gang aarligen at indberette til Rentekammeret, hvad der i den Anledning var bleven foranstaltet, samt om de anlagte Sagers Udfald. Disse aarlige Indberetninger til Rentekammeret ere imidlertid efterhaanden bortfaldne.

Da det nu maa anses nødvendigt, at en lokal Autoritet fører Tilsyn baade med Udstyknings- og navnlig Sammenlægningslovgivningens Overholdelse, men det er kun lidet hensigtsmæssigt, at et saadant Tilsyn beror hos Sognepræsterne, har man forment, at dette rettest overdrages Sogneforstanderskaberne; og man har derhos fundet det hensigtsmæssigt at paahyde de i § 28 omhandlede Indberetninger, for at Ministeriet kan sættes i Stand til ogsaa at føre et Tilsyn i saa Henseende.

ad § 29.

Straffen for at nedlægge Bøndergaarde er ved Fdgn. 6te Juni 1769 § 5 bestemt til 30 Rbd. pr. Td. Hartkorn aarlig, indtil Gaarden bliver fuldstændig forsynet med Bygninger, Besætning og Behoere. Smidlertid synes Domstolene ikkun at ville finde denne Forordning anvendelig paa de til et samlet Gods hørende Fæstegaarde, og i saa Fald have med Hensyn til andre Bøndergaarde ingen Straffebestemmelse for saa vidt Straffen for Undblivelse af Bortfæstning, som ifølge Fdgn. 9de Febr. 1820 § 2 er fastsat til 20 Rbd. pr. Td. Hartkorn, for hvert Aar, Gaarden har henstaaet fæsteledig, ikke i visse Tilfælde maatte kunne bringes i Anvendelse. Bestemmelsen i Fdgn. 3dje Decbr. 1819 § 17, hvor- efter den, som har købt en Parcel med Forpligtelse til at bebygge samme, og ikke inden den foreskrevne Tid af 2 Aar har forsynet den med Bygninger, skal bøde 50 Rbd. een Gang for alle og desuden maanedlig 2 til 10 Rbd., indtil Godden bevisligen er bleven bebygget, vil ogsaa kunne anvendes med Hensyn til Hovedparceller, hvorved dog bemærkes, at saa vel Rentekammeret som Indenrigsministeriet i Henhold til Fdgn. 9de Febr. 1820